

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PERSONAGES

(17 spelers)

LEERLINGEN : Riet
Nico
Sacha
Simon
Kim
Bieke
Lieke
Dikkie
Jochem
Mina

LERAARS : Wiskunde (Wis)
Biologie (Bioman)
Lichamelijke opvoeding (LO)
Boekhouding (Boekske)

DIRECTEUR

VADER VAN MINA
MOEDER VAN MINA

DECOR

Met behulp van zetstukken worden de volgende drie locaties gesuggereerd :

- Klaslokaal
- Redactielokaal
- Woonkamer bij Mina thuis

E E R S T E B E D R I J F

Scène één : Redactievoorstelling

(Doek toe. Op de scène zitten er enkele kinderen te denken. Ze zuigen op hun potlood om inspiratie.)

RIET : In de klasseraad is er een voorstel om twee verschillende vuilbakken in de klas te zetten om selectief afval op te halen. Ik vind dat we daar een artikel moeten over schrijven.

NICO : *(cynisch)* Ja, spannend...

(stilte)

SACHA : Die van LO is in verwachting...

NICO : Echt?

SIMON : Ja , we zouden haar kunnen interviewen. *(Gemaakt deftig)* Hebt U het kindje zelf gekocht of hebt U het gewonnen?

KIM : Waarom zeg je dat?

SIMON : Allez, zo'n vieze doos, wie wilt daar nu mee trouwen??

KIM : Ja, maar die is getrouwd hoor!

SACHA : Maar 't is misschien niet van haar echte man.

NICO : Hoo, hoo niveau mannekes, wij zijn hier geen roddelblaadje.

BIEKE : In de gang heb ik die van wiskunde tegen bioman horen zeggen dat er een nieuwe leerling komt.

(Plots meer aandacht.)

SIMON : Maar 't is al na Kerstmis

BIEKE : Dat zei Bioman ook en ze zei: we krijgen weer de speciale gevallen.

(Stilte)

RIET : En dan, vertel verder.

BIEKE : Niks verder da' s alles, meer weet ik niet.

NICO : *(cynisch)* Dat zal een grote titel worden: speciaal geval komt naar onze school, meer weten we niet maar 't klinkt spannend.

SIMON : Jij kan niets anders dan afbreken.

SACHA : En toch zouden we kunnen proberen om er achter te komen wat dat speciaal geval gedaan heeft. Wanneer komt ze?

BIEKE : Morgen of maandag, zeiden ze.

RIET : Zeker van school gezet voor verboden wapenbezit.

NICO : Goed man, dan doet de directeur hier in zijn broek.

SIMON : Drugs dan

BIEKE : Komaan, dat laten ze hier nooit binnen in onze school.

KIM : Seks misschien?

SAMEN : Kiiim, begiien niiee.

KIM : Maar ja, dat kan toch ook?

SACHA : Laat ons hout vasthouden dat het niet voor diefstal is, want dan is de sfeer op school hier direct verpest.

(Iedereen zoekt iets van hout om aan te raken. Sacha tast op haar hoofd.)

KIM : Waarom leg jij je hand op je hoofd?

RIET : Gisteren teveel gedronken

SIMON : Zij heeft een houten kop

KIM : Dat versta ik niet, leg dat eens uit?

SAMEN : Kiiem

Scène twee : Mina komt binnen

(Het doek gaat open. Er is een klassituatie te zien. Op het bord staan enkele wiskundige formules. De aandacht is matig; de leerkracht zit vooraan en leest. De kinderen lossen een oefening op.)

WIS : Is iedereen klaar?

SAMEN : Nee, juffrouw

(Er wordt wat haastiger geschreven. Ze kloppen op de deur. De directeur komt binnen met een vreemd meisje. Ze is duidelijk niet van hier. Ze draagt kledij in opvallende kleuren.)

DIRECTEUR : Beste studenten, dit is Mina Dossantos, zij zal vanaf nu in jullie klas zitten.

(Er valt een stilte. De directeur gaat terug weg. Mina gaat achteraan zitten, de anderen schrijven half kijkend verder. Plots staat Mina recht)

MINA : Ja ik spreek Nederlands en neen ik ben niet van hier maar uit Brazilië.

(Iedereen is stomverbaasd.)

WIS : Rustig ,Mina is het zeker, rustig, niemand zegt iets.

MINA : Ja, maar ze denken het wel.

WIS : Iedereen geeft zijn blad af, de verbetering volgt morgen.

(Het licht wordt gebundeld op de twee meisjes achteraan. Mina heeft het blad van haar buurmeisje, Riet, verzameld en heeft er vlug met stylo iets op verbeterd. Riet kijkt verbaasd.)

Toch nog wat uitleg over de schoolreis van volgende maandag. Zoals je weet gaan we met zijn allen naar het hellend vlak van Ronquière.

SIMON : Hoe kan dat dan vlak zijn als het hellend is, juffrouw?

WIS : Zeer grappig Simon, zéér grappig. Stevige schoenen zijn nodig, want het is een flink stuk stappen.

(Iedereen geeft reactie door elkaar op het vele stapwerk.)

Al goed, ik weet dat het jullie sterkste zijde niet is. De juffrouw van L.O. zal ons begeleiden. Een beetje fysieke inspanning zal jullie geen kwaad doen.

(Gerommel op de banken, de juf van L.O. is niet geliefd.)

KIM : *(bezorgd)* Zal ze dat wel aankunnen met haar kindje, juffrouw?

(Gelach en aanmoedigingen in de stijl van: goed gevonden om er vanaf te zijn.)

NICO : Ja, juffrouw, U moet haar dat ten stelligste afraden.

(Instemming alom.)

WIS : Genoeg, genoeg... Ik ken jullie affectie voor mevrouw Degent...

SIMON : *(halfvloed)* Serpent, Ja. *(Gegrinnik)*

WIS : *(onverstoord)* ...maar zij is bekwaam genoeg om voor zichzelf te zorgen. We nemen een lunchpakket mee, en niet meer dan 200fr zakgeld. Er volgt nog een begeleidende brief voor de ouders. Vergeet die niet af te geven, alstublieft.

(De bel gaat.)

Riet, jij veegt het bord af. Je zal een extra punt wel kunnen gebruiken zeker?

(De juf verlaat de klas en de kinderen stuiven de klas uit. Alleen Mina blijft zitten. Riet is bezig het bord af te vegen.)

MINA : Wiskunde is zeker niet jouw beste vak?

RIET : Wat heb je op mijn blad verbeterd?

MINA : Je was zoveel naar mij aan't kijken dat ik wel dacht dat je niet meer met het vraagstuk bezig was. 't Was dus eigenlijk mijn schuld dat je de oplossing niet had.

RIET : *(verbaasd)* Wist jij dan wat de uitkomst was?

MINA : *(aarzelend)* Ja,... ik had dat toevallig al eens opgelost in mijn vorige klas

RIET : Kom je van ver?

MINA : Nu van Antwerpen, maar eigenlijk kom ik uit Brazilië, van Rio de Janeiro.

RIET : Ah ja, carnaval en samba.

MINA : Ja, het is altijd hetzelfde wat de mensen kennen, nooit zullen ze zeggen: overbevolking, armoede, straatkinderen.

RIET : Ben jij dan arm?

MINA : Nu niet meer, maar dat is een lang verhaal. Ik vertel dat later wel eens.

(Doek toe.)

Scène drie : Redactie geeft reactie

(De journalisten komen één voor één of per twee de scene op. De redactie zit terug in het lokaal.)

SIMON : Mina Mina, geen katje om zonder handschoenen aan te pakken.

SACHA : *(Doet haar na)* Ja ik spreek Nederlands, nee ik ben niet van hier maar van Brazilië. Alsof we dat ook niet gezien hadden.

BIEKE : Ja, maar ik schrok toch toen ze zo Nederlands sprak.

SIMON : Bon, is ze een interview waard in ons blaadje, ja of neen?

NICO : Ik vind van wel.

RIET : Jongens, meiskes, het wonder is geschied. Nico wil haar gaan interviewen. Is uw oogske op haar gevallen misschien?

NICO : Kom hou op, het lijkt mij alleszins interessanter met haar te spreken dan met de twee vuilbakken in de klas.

DIKKIE : : (*eet chips*) Bedoel je mij misschien ?

SACHA : Pas maar op dat jij de flippo's niet mee opeet.

SIMON : Is dat dan afgesproken, maar het zou vlug moeten gaan. Wanneer kan je dat doen?

NICO : Dinsdag in de zwemles. Vragende gezichten

NICO : Wel, Mina zal van haar godsdienst niet mogen zwemmen en ik vind wel iets uit.

SIMON : Iets uitvinden, dat kan niet.

RIET : Bij die van LO, nooit.

DIKKIE : Je kan geen maandstonden hebben.

BIEKE : Jouw vader is geen dokter.

SIMON : Hoofdpijn gelooft ze niet.

KIM : Je kan misschien zeggen dat je ook in verwachting bent.

SAMEN : Kiiem...

RIET : Kom, vertel op, je kunt zien aan je gezicht dat je er iets op gevonden hebt.

DIKKIE : Ik geef u vijf pakken chips om niet te moeten gaan zwemmen.

NICO : (*trionfantelijk*) Ik breek gewoon mijn arm...

KIM : Amaai, maar dat gaat pijn doen...

SAMEN : Kiiem...

NICO : Ik heb thuis nog mijn plaaster liggen van tijdens de vakantie. Dat kan zij niet weten.

SIMON : Ik heb de mijne nog van vorig jaar.

SACHA : En als we nu eens allemaal... (*iedereen is hoopvol...*)

DIKKIE : Ik ben hier precies weer de enige die nooit iets gebroken heeft.

KIM : Toen ik baby was had ik een navelbreuk.

(*Iedereen geërgerd*)

NICO : Kieem, dat is aan jouw navelbuik en daar leggen ze geen plaaster rond, dat is gewoon met een plakker. *(Hij buigt zich samenzweerderig voorover)* Mijn nonkel werkt in het ziekenhuis op de afdeling waar ze die plaasters af doen. Hij heeft mij verteld dat er elke dag tientallen worden weggegooid. Ik vraag hem om ze bij te houden en iedereen vindt wel een model dat hem past.

SIMON : Goed, tegen volgende week moet dat lukken. We roepen iedereen op in een extra editie om een half uur vroeger te komen naar het redactielokaal.

BIEKE : Dat moet lukken

SACHA : En wie niet meedoet is een bangerik.

DIKKIE : Ja, boete één zak chips.

NICO : Maar laat mij de primeur, ik wil een exclusief interview met Mina.

KIM : Wie zorgt er voor het kruiswoordraadsel in 't volgend blaadje?

SIMON : Goed idee Kim, dat jij dat wil doen. Je kunt als thema misschien de bijtjes en de bloemetjes kiezen.

KIM : De bijtjes en de bloemetjes? *(gaat vragend af)*

NICO : Ik moet naar de training. Tot morgen.

BIEKE : Oei, ik moet er ook vandoor.

(De anderen volgen. Simon en Sacha blijven in het redactielokaal achter.)

SIMON : Ik heb Nico zelden zo enthousiast gezien.

SACHA : Dat staat mij niks aan. Hij is veel te positief. Stel nu eens dat hij ontdekt dat ze voor diefstal is weggestuurd van school bijvoorbeeld? Ik geloof nooit dat hij dat aan ons zal vertellen.

SIMON : Dan moeten we iets anders verzinnen. We zouden natuurlijk wel eens met de ouders kunnen praten. *(stijf deftig)* In het kader van de les godsdienst willen wij u komen interviewen, mevrouw, over de integratie van uw dochter in onze samenleving.

SACHA : Wij krijgen een tien, man, en ondertussen kunnen we eens rondsnuffelen. Ik blijf erbij dat er met dat meisje iets niet pluis is.

SIMON : Weet jij ze wonen?

SACHA : De vader van de tweeling doet naar het schijnt het onderhoud van hun wagen. Die moeten het weten.

SIMON : Goed, laat ons nu gaan, dan zijn we Nico voor. *(Sacha en Simon gaan af.)*

Scène vier : Interview met de vader

(Doek open. We zijn in de woonkamer van Mina. Vader zit aan tafel met papieren. Er wordt gebeld.)

SIMON : Goeddag, bent u meneer Dossantos?

VADER : Jazeker

SACHA : Dan bent u de vader van Mina?

VADER : Ja, en wie zijn jullie?

SACHA : Wij zitten in dezelfde klas als Mina en we komen u interviewen voor de les godsdienst.

VADER : Kom binnen en zet u. Mina heeft mij hier niets over verteld.

SIMON : Meneer, klopt het dat uw dochter niet mag gaan zwemmen omwille van uw godsdienstige overtuiging?

VADER : Wie zegt er nu zoiets? Heeft Mina dat gezegd om niet te moeten zwemmen?

SIMON : *(aarzelend)* Nee nee, maar in bepaalde godsdiensten mogen de vrouwen, enfin de meisjes zich niet in badpak vertonen als er jongens bij zijn.

VADER : Daar zal Mina zich niet aan storen denk ik, maar ik geloof dat jullie een verkeerd beeld hebben van Brazilië. Wij zijn veroverd door de Portugezen en van dan af is er veel veranderd. Wij hebben het Christelijk geloof, met hier en daar nog een oude plaatselijke traditie erbij.

SACHA : Dan mag zij dus gaan zwemmen.

VADER : *(geërgerd)* Maar ja.

SIMON : Hoe komt het dat u zo goed Nederlands praat?

VADER : Hadden jullie dat niet aan Mina zelf kunnen vragen? Wij wonen al een tiental jaar in België, wij woonden vroeger in Antwerpen.

SACHA : Spreekt uw vrouw ook zo goed Nederlands?

VADER : *(een lichte aarzeling)* Mijn vrouw is er niet, ze is op zakenreis. *(Hij wacht een tijdje)* Je moet weten, de moeder van Mina heeft een zeldzaam beroep, zij is namelijk waarzegster.

ALLEBEI : *(verbaasd)* Waarzegster!!!!

VADER : Ja, dat klinkt in jullie oren wat raar, maar in Brazilië kennen wij nog andere krachten dan wat hier in het Westen gebruikelijk is. Mijn vrouw bezit die kracht om in de toekomst te lezen. Zij is daar zo bedreven in dat vele vooraanstaanden haar regelmatig verzoeken om langs te komen. Jullie begrijpen dat ik niet meer kan vertellen om die hooggeplaatste personen niet in het gedrang te brengen.

SIMON : Ja, ja, natuurlijk. En kan ze dan ook toveren?

VADER : Maar nee, ik zie dat jullie het niet erg geloven en dat begrijp ik. Ik zal jullie het verhaal vertellen. Als kind kon mijn vrouw, de moeder van Mina dus, al gedachten lezen. Dat is niets bijzonders voor mensen van bij ons, maar op een dag stelde ze vast dat zij de gedachten kon horen als er niemand in de buurt was. Telkens op die plaats gebeurde er later datgene in het echt. Ze kan dus gedachten in de toekomst lezen. Vandaar dat iedere hooggeplaatste persoon haar wel eens wil ontmoeten. Ze is nauwelijks thuis.

SIMON : Waarom zijn jullie zo plots naar hier verhuisd?

VADER : *(Aarzelend)* ... dat was niet plots, dat was voor het werk, dat doet er mij aan denken dat ik verder moet. Maar jullie weten nu al wel genoeg zeker?

SACHA : Ja ja, mijnheer, dank u wel voor dit interview.

(Vader laat de kinderen uit en gaat terug aan tafel zitten. Mina komt binnen met een boodschappentas.)

VADER : Heb je alles gevonden?

MINA : Er waren geen courgettes. Wat kwamen die twee hier doen?

VADER : Die van de klas. Ze kwamen mij interviewen voor de les godsdienst. Hoe komt het dat ik hier niks van wist?

MINA : Maar kom zeg, ik wist daar ook niks van. Dat zijn rappe mannen. *(kleine stilte en plots boos)* En je hebt hen opnieuw dat stomme verhaal over die waarzegster verteld?

VADER : Pardon, dat is een mooi verhaal en vroeger vond jij dat ook.

MINA : Oh, het is niet mogelijk... Ik haat dat verhaal. Het is gelogen en dat weet jij ook.
Je hebt het zo uit een sprookjesboek genomen.

VADER : En waarom zou jouw leven geen sprookje mogen zijn, kan je nu iets mooiers verzinnen dan een moeder als waarzegster?

MINA : Iets mooier? Ja, heel goed zelfs, bijvoorbeeld een moeder die er altijd is, en een vader die eens niet liegt.

VADER : Zeg, een beetje respect als het nog kan. Ik probeer je goed op te voeden en geloof me, zelfs met twee zou dat niet meevallen.

MINA : Maar waarom wil je nu nooit vertellen wat er met mijn moeder is gebeurd?

VADER : Hou het bij het verhaal van de waarzegster, dat is het eenvoudigste. Het is nog niet zo gelogen, jouw moeder was een vooruitziende vrouw. Genoeg gekletst, jij moet naar de les en ik ga de wagen ophalen om naar de ambassade te rijden.

MINA : Oh, hebben ze moeder weer nodig?

VADER : Niet zo cynisch. Ik moet de ambassadeur voorrijden en het kan laat worden. Jij moet maar niet vergeten om straks naar de les te gaan.

(Vader verlaat de living. Mina blijft achter met haar hoofd tussen de handen. Het licht komt in een bundel op haar. Ze denkt na)

MINA : *(Stem)* Ik wil een moeder, gewoon zoals iedereen.

(Een vrouwenstem klinkt zacht uit de hoogte)

MOEDERSTEM : Je hebt mij toch...

MINASTEM : Jij bent mijn moeder niet.... antwoord nu eens op mijn vraag: ben jij mijn moeder? *(stilte)* Zie je wel, altijd hetzelfde. Weet je, jij doet wel zoals mijn vader. Niks zeggen als ik iets wil weten. Waarom kan ik eigenlijk zijn gedachten niet lezen?

MOEDERSTEM : Omdat hij weet dat je goed bent in het uitvissen van iemand zijn gedachten en omdat hij bang is om zijn gevoelens te tonen.

MINASTEM : Als er iemand bang is dan ben ik het wel. Wat moet er eigenlijk met mij gebeuren?

(Mina schrikt van de deur die opengaat. De lichtbundel verbreedt.)

MINA : Lieke en Bieke, wat doen jullie hier?

LIEKE : Jouw papa was bij ons in de garage. Wij moesten je komen oppikken voor de les. Je moet naar het sportcomplex?

MINA : Ja, maar ik weet nog niet precies waar dat is.

LIEKE : Daarom heeft hij ons gestuurd. Speel jij tennis?

MINA : Nee.

BIEKE : Ballet?

MINA : Nee.

BIEKE : Muziek, piano, bloemschikken?

MINA : Nee, nee , nee.

Het aikidolied

Zij volgt geen piano want zij is kleurenblind
de wit' en zwarte toetsen ze weet niet hoe je't vindt
ze klopt er lustig maar op los en liefst niet in de maat
en zegt de leraar daar iets op dan wordt ons Mina kwaad.

Refrein

Ho, jo jo, vechten vindt ze zo
zij is een flinke stoere meid zij doet aan aikido
Met bloemen en wat fruit of zonnebloemenpitten
een prachtig sierstuk maken, dat ziet ze ook niet zitten
geen turnen of expressie of dacht je aan ballet misschien
zie jij haar hier al dansen, heb je haar poep al eens gezien?

Refrein (2x)

Ho, jo jo, vechten vindt ze zo
zij is een flinke stoere meid zij doet aan aikido

MINA : Ik haal mijn sportzak en ik ben er.

(Doek toe)

Scène vijf : De eerste misverstanden op de redactie.

(De anderen zitten in het redactielokaal. De twee interviewers komen binnen.)

SIMON : en dan ineens zo stil als het over die verhuis gaat. Ik geloof van heel dat boeltje niks.

DIKKIE : Geheime plannetjes mannen?

SACHA : Niks, niks.

BIEKE : Kom op, vertellen. Wij willen ook iets weten. Op de redactie geen geheimen enkel naar buiten worden de bronnen niet vermeld.

SIMON : Wij hebben meer nieuws over ons Minaatje.

(Iedereen buigt zich voorover)

SACHA : *(Fluisterend)* Daar is iets niet juist mee.

DIKKIE : Hoe weet je dat?

SACHA : Die vader deed daar een lang verhaal over een moeder die waarzegster is en altijd in het buitenland. Maar daar geloven wij geen snars van.

BIEKE : Mina heeft dus blijkbaar geen moeder meer of ze heeft een andere.

KIM : Is dat nu zo erg? Mijn ouders zijn ook gescheiden.

SIMON : Ja, OK, maar het meest vreemde was toen we vroegen naar de reden van hun verhuis.

SACHA : Niks deftig als antwoord, hij werd heel zenuwachtig en moest plots weg.

DIKKIE : Maar eigenlijk weet je nog niks dus?

SACHA : Aha *(klaroengeschal)*, we hebben gisteren eens aandachtig de kranten van de laatste weken doorgenomen. Kijk eens wat we gevonden hebben in de krant van vorige week...

(Stilte)

SIMON : Awel, lees voor...

SACHA : *(statig)* Vreemdelinge schopt medeleerling in het ziekenhuis. In Antwerpen nota bene. Moet je nog meer weten? Als je zag hoe ze binnen kwam in de les, dan weet je toch al genoeg zeker.

BIEKE : Blijft de vraag of je dit allemaal in het blaadje kunt zetten.

KIM : Ga je dat allemaal aan Nico vertellen? Die heeft het echt te pakken, als je het mij vraagt.

SACHA : We vragen het jou niet, Kim

SIMON : Kijk, aan Nico zeggen we niks. Ik vraag mij af hoe hij dat gaat doen met haar zwemles. Dat van die godsdienst, daar is ook al niks van aan.

KIM : Jamaar, dat heeft Nico gezegd, niet Mina.

SACHA : Kiiiieem, zaag nie. We laten Nico zijn interview doen, maar we kunnen hem natuurlijk voorstellen om veel te vragen over de reden van de verhuis. Dan zullen we eens zien wat ons Mina daarover te vertellen heeft.

NICO : *(Nico komt binnen en slaat met de deur. Hij is duidelijk niet goed gezind. Hij zet zich al mokkend neer.)* Nieuwkomers!

SIMON : Awel mannekes, de vloer is hier proper vandaag

DIKKIE : *(raapt een zakje chips op)* Proper vindt hij dat...

SIMON : Nico, er is vuil aan uw kin

NICO : *(verward)* Hé, aan mijn kin?

SIMON : Ja, zoals jij hier met een lang gezicht rondloopt, veeg je met jouw kin de vloer schoon.

NICO : Hou op, ja.

SACHA : Ze heeft 'nee' gezegd op uw schitterend voorstel om haar te interviewen?

NICO : Kom, ga weg, ik moet iets bedenken om eens met haar alleen te zijn

SIMON : Oh lalala baby, alleen met Mina.

NICO : Hou op zeg ik jullie, ga weg.

SACHA : Kim, jij zorgde voor het kruiswoordraadsel? Het thema is veranderd: 't Is nu liefdesverdriet.

SIMON : Als je ooit eens alleen bij haar kan komen, vraag dan maar eens duidelijk waarom ze moest verhuizen. Als het je lukt natuurlijk. Kom, wij gaan chips halen.

(De anderen gaan buiten. Nico en Dikkie blijven.)

NICO : Onnozelaars...

DIKKIE : Hebt je het tegen mij misschien.. Eet een zakje chips.

NICO : Maar nee Dikkie, die twee...

DIKKIE : Niks van aantrekken, man, ze lopen zelf zo zot als een voordeur rond. Ik vind dat hier allemaal veel drukte voor niks wordt gemaakt. Laat haar toch gerust. Weet je dat zij niet eens het verschil kent tussen bacon chips en paprika chips. Ze is trouwens niet de enige. Dáár moeten we iets aan doen met de redactie. Opvoeding tot verantwoorde chipsgebruikers. Een soort prijs-kwaliteitsverhouding tussen de verschillende soorten chips. Dat zijn interessante artikels voor ons blaadje. *(Ondertussen komen de anderen binnen elk met chips.)* Ook U bent bezorgd over de voeding van uw kind. Onze jongeren moeten dagelijks hun portie voedingsstoffen binnen krijgen, en het is niet gemakkelijk om hen ervan te overtuigen. Gelukkig steken de fabrikanten van chips ons een handje toe om onze jonge generatie te motiveren hun eetgewoontes aan te passen. Evenwicht en gezondheid maar vooral variatie is belangrijk in de voeding van deze jonge generatie.

(De schoolbel gaat)

NICO : Verdorie, 't is al tijd.

DIKKIE : Een volgende maal dames en heren hebben we het over kleurpotloden en plakkaatverfjes. U kijkt toch ook?

SACHA : Ik moet naar de les.

BIEKE : Ja, wij dan ook zeker...

Scène zes : Mina en Nico.

(Doek gaat open. De klassituatie: Mina en anderen zitten al achteraan en de anderen stormen binnen. Bioman komt binnen, verstrooid zoals altijd.)

BIOMAN : Welke les is het vandaag? Biologie zeker, of godsdienst?

SAMEN : Godsdienst, Meneer.

BIOMAN : Zeker van? Het lijkt of ik hier zo vaak godsdienst geef? Jullie zijn toch zeker dat ik vandaag geen biologie moet geven? *(Instemmend geknik.)* Waar waren we gebleven bij godsdienst?

SIMON : U ging ons het verhaal vertellen van de verloren zoon.

BIOMAN : *(loopt naar achter en ziet Mina.)* Maar hier zit precies een verloren dochter in de klas. Ik ken jou niet, wie ben jij?

RIET : *(naast haar)* Dat is Mina

BIOMAN : Ja, laat haar zelf maar zeggen

MINA : Ik ben Mina Dossantos.

BIOMAN : Jij bent duidelijk niet van hier...

MINA : Ik kom uit Brazilië, Rio de Janeiro.

SACHA : *(half luid)* Van Antwerpen ja, en daar willen ze haar niet.

BIOMAN : *(gaat onverstoord verder)* Voor de meesten is dat carnaval maar in feite is dat meer armoede en sloppenwijken, is het niet? Of heb je dat als kind niet gekend?

MINA : Dat is ook de reden waarom we daar zijn weggegaan, meneer.

SACHA : *(spottend)* Haar Mama de waarzegster had gezien hoe somber de toekomst voor hen was.

(Mina wil boos rechtspringen maar houdt zich in.)

BIOMAN : *(gaat onverstoord verder)* Jaja, op zoek naar een beter leven. Wel, in de parabel van de verloren zoon, is het gelijkaardig. Er was eens.....